

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. M., M. C.

i K. R.

przeciwko [...] Bank S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 października 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 13 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 1754/13,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powodów na rzecz pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie skargę kasacyjną wnieśli powodowie, a jako uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania powołali się na oczywistą zasadność skargi oraz na potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości. Po pierwsze, ich zdaniem istnieje potrzeba wykładni art. 422 k.c. co do tego, jak rozumieć przesłankę winy pomocnika. Rzeczywiście można odnaleźć rozbieżne rozstrzygnięcia sądów apelacyjnych oraz dawne orzecznictwo Sądu Najwyższego. Jednakże zagadnienie to zostało już wyjaśnione w najnowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego, a wyroki z dnia 21 czerwca 2011 r., I CSK 559/10 (OSNC 2012, nr 2, poz. 25) i z dnia 20 września 2013 r., II CSK 657/12 (Monitor Prawa Bankowego 2014, nr 10, s. 29) zapadły dokładnie na tle takiego samego stanu faktycznego, tyle że z udziałem innych powodów, których skargi kasacyjne oddalono. Po drugie, za przyjęciem skargi do rozpoznania ma przemawiać potrzeba wykładni art. 361 § 1 k.c. W tej kwestii brak w skardze kasacyjnej uzasadnienia - nie wskazano, poza jednym przypadkiem orzeczenia Sądu Apelacyjnego, na występujące rozbieżności. Po trzecie, w skardze powołano się na jej oczywistą zasadność. Ma ona wynikać aż z trzech okoliczności, przy czym lektura zaskarżonego wyroku nie dowodzi oczywiście nieprawidłowego wyłożenia czy zastosowania prawa - można zajmować stanowisko polemiczne wobec wypowiedzi Sądu Apelacyjnego, ale jest to co najwyżej uzasadnieniem zarzutu kasacyjnej, a nie wykazaniem oczywistej zasadności skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.